

Sygn. akt IVU 789/14

POSTANOWIENIE

Dnia 3 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy we Włocławku – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

Przewodnicząca : **SSO Regina Duda-Marciszewska**

po rozpoznaniu w dniu 3 listopada 2014r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **J. W.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o wysokość emerytury

postanawia :

odrzuć odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 sierpnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił J. W. wszczęcia postępowania w sprawie należnej emerytury albowiem w określonym terminie nie uzupełnił on wniosku poprzez sprecyzowanie wysuniętego żądania.

Odwołanie od powyższej decyzji wywiódł J. W., który wniósł o jej uchylenie. W treści przedłożonego odwołania wnioskodawca wskazał, że nie posiada żadnych nowych dokumentów, gdyż Spółdzielnia w której pracował nie istnieje od wielu lat. Jednakże w ocenie wnioskodawcy wysokość emerytury winna zostać przeliczona ponownie albowiem wniosek o jej przeliczenie został zgłoszony po zakończeniu kwartału kalendarzowego.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych podtrzymał całkowicie zaskarżoną decyzję i wniósł o odrzuceniu odwołania w trybie art. 199§1 ust. 2 k.p.c. ewentualnie o oddaleniu odwołania.

Motywuując zasadność zaskarżonej decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawca już raz wnioskiem z dnia 26 czerwca 2012r. wystąpił do organu z wnioskiem o ponowne ustalenie wysokości emerytury z uwagi na zakończenie kwartału kalendarzowego nie dołączając żadnych dowodów. W związku z czym organ rentowy odmówił J. W. wszczęcia postępowania. Odwołanie od owej decyzji zostało oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 18 października 2012r., zaś apelację oddalono wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 4 października 2013r.

Wskazując jako podstawę podjętej decyzji art. 113 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r., Nr. 153, poz. 1227 ze zm.) w zw. za §3, § 4 ust. 4 i 5 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412) organ rentowy uznał przedmiotowe orzeczenie za zasadne.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

J. W. prawo do emerytury od dnia 9 sierpnia 2009 roku uzyskał na mocy decyzji z dnia 22 lipca 2009 roku.

Dowód: decyzja k. 41 akt organu rentowego.

Decyzją z dnia 29 maja 2012r. organ rentowy dokonał przeliczenia emerytury wnioskodawcy. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia tj. od 1971r. do 1980r., 1984r. do 1985r., 1987r., od 1991r. do 1997r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 26,01%. Wysokość emerytury wynosi 856,04zł. Wysokość emerytury ograniczono do 100% podstawy wymiaru tj. 670,61zł. Emerytura została podwyższona do kwoty najniższej emerytury tj. 799,18zł. Przedmiotową decyzją wnioskodawca został poinformowany, iż ponowne ustalenie wysokości świadczenia z uwzględnieniem dalszych okresów składkowych i nieskładkowych może nastąpić na wniosek zgłoszony po zakończeniu kwartału kalendarzowego.

Dowód: decyzja k. 110-111 akt organu rentowego.

W dniu 26 czerwca 2012r. odwołujący zgłosił wniosek o przeliczenie emerytury z uwagi na zakończenie kwartału kalendarzowego nie dołączając żadnych dokumentów.

Dowód: wniosek k. 114 akt organu rentowego.

Decyzją z dnia 10 sierpnia 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił J. W. wszczęcia postępowania w sprawie należnej emerytury albowiem w określonym terminie nie uzupełnił on wniosku poprzez przedłożenie dokumentu niezbędnego do jego rozpatrzenia.

Odwołanie od powyższej decyzji zostało oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 18 października 2012r. Również apelacja wnioskodawcy nie została uwzględniona co skutkowało jej oddaleniem przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku wyrokiem z dnia 4 października 2013r.

Dowód: decyzja k. 116, wyrok k. 131, k. 133 akt organu rentowego.

W dniu 17 lipca 2014r. J. W. wystąpił ponownie do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o przeliczenie świadczenia emerytalnego z uwagi na fakt zmiany przepisów emerytalnych i przedłożenia do akt sprawy IV P 777/12 Sądu Okręgowego we Włocławku list płac.

Pismem z dnia 29 lipca 2014r. wnioskodawca został wezwany do sprecyzowania wysuniętego żądania. Z uwagi na okoliczność braku jakiegokolwiek odpowiedzi ze strony J. W. decyzją z dnia 27 sierpnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił J. W. wszczęcia postępowania w sprawie należnej emerytury.

Dowód: wniosek k. 136, pismo k. 137, decyzja k. 139 akt organu rentowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Przechodząc do merytorycznych rozważań w sprawie Sąd Okręgowy na podstawie ustalonego w sprawie stanu faktycznego uznał, iż przedłożone odwołanie winno zostać odrzucone z uwagi na powagę rzeczy osądzonej.

Niniejszą instytucję będącą jedną z fundamentalnych elementów ochrony prawomocnych orzeczeń sądowych reguluje art. 365 k.p.c. zgodnie, z którym orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy i inne organy państwowe. Oznacza to więc, iż sprawa o ten sam przedmiot pomiędzy tymi samymi stronami nie może ponownie się toczyć. Prowadzenie zaś procesu o to samo roszczenie jest niedopuszczalne, ponieważ proces taki podważałby powagę rzeczy osądzonej prawomocnym wyrokiem (art. 366 k.p.c.), a takie postępowanie byłoby dotknięte nieważnością (art. 379 pkt 3 k.p.c.). O wystąpieniu stanu powagi rzeczy osądzonej rozstrzyga nie tylko sama tożsamość stron, występujących w poprzednim postępowaniu w odmiennych rolach procesowych, ale równocześnie tożsamość podstawy faktycznej i prawnej rozstrzygnięcia. Dopiero kumulacja obu tych przesłanek przesądza o wystąpieniu powagi rzeczy osądzonej prowadzącej do nieważności postępowania (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 06.03.2008r., II UK 144/07, LEX 420911, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 04.12.2008r., III AUa 536/08, LEX 552009).

Co prawda w odniesieniu do stosunków ubezpieczenia społecznego powaga rzeczy osądzonej ma walor szczególny, który ogranicza w istocie jej praktyczne znaczenie, jednakże nie oznacza to, że zawsze dopuszczalna jest procesowa możliwość ponownej oceny, już ocenionej sprawy. Podkreślenia bowiem wymaga, że wszczynające postępowanie sądowe odwołanie od decyzji w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych pełni rolę pozwu, stąd też w sytuacji, gdy o to samo roszczenie między tymi samymi stronami sprawa została już prawomocnie osądzona, sąd powinien odwołanie odrzucić na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 1998 r., sygn. akt II UKN 105/98, z dnia 25 września 1998 r., sygn. akt II UKN 357/98, postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12.10.2006r., III AUa 842/06, Apel.-W-wa 2007/10/17). Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 1999 r., II UKN 231/99, (OSNP 2000 nr 19, poz. 734) powaga rzeczy osądzonej, z której korzysta prawomocny wyrok sądu pracy i ubezpieczeń społecznych wydany w sprawie o prawo do świadczenia z ubezpieczenia społecznego, wyłącza możliwość ponownego wszczęcia postępowania o to samo świadczenie, zarówno przed organem rentowym, jak i przed sądem bez przedłożenia nowych dowodów lub wskazania nieznanych okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji, mających wpływ na jej zmianę (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 20 września 1978 r., II UZP 7/78, OSNCP 1979 z. 3, poz. 48, postanowienie z dnia 19 stycznia 1984 r., II URN 131/83, OSNCP 1984 z. 10, poz. 177, wyrok z dnia 8 października 1986 r., II URN 182/86, OSNCP 1987 z. 12, poz. 212 oraz postanowienie z dnia 14 stycznia 1997 r., II UKN 50/96, OSNAPiUS 1997 nr 17, poz. 328).

Tymczasem w rozpoznawanej sprawie, ustalony stan faktyczny nie uległ zmianie, nie zaszły też nowe okoliczności, ani nie przedłożono nowych dowodów w kwestii przeliczenia przyznanego wnioskodawcy świadczenia. Pamiętać bowiem należy, że już w czerwcu 2012r. J. W. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o przeliczenie emerytury z uwagi na zakończenie kwartału kalendarzowego nie dołączając żadnych dokumentów. Decyzją z dnia 10 sierpnia 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił J. W. wszczęcia postępowania w sprawie należnej emerytury albowiem w określonym terminie nie uzupełnił on wniosku poprzez przedłożenie dokumentu niezbędnego do jego rozpatrzenia. Odwołanie od powyższej decyzji zostało natomiast oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 18 października 2012r. Również apelacja wnioskodawcy nie została uwzględniona co skutkowało jej oddaleniem przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku wyrokiem z dnia 4 października 2013r. Występując natomiast z ponownym wnioskiem o przeliczenie emerytury w dniu 17 lipca 2014r. J. W. również nie sprecyzował czego miałyby dotyczyć wysunięte żądanie, co więcej nie przedłożył żadnych nowych dowodów, bądź nie wskazał żadnych nowych okoliczności, które mogłyby rzutować na odmienną ocenę stanu faktycznego, który został ustalony przez Sąd Okręgowy rozpoznający odwołanie od decyzji odmawiającej wszczęcia postępowania z dnia 10 sierpnia 2012r.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy na podstawie art. 199§ 1 pkt. 2 kpc odrzucił odwołanie J. W..